

TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Den 26. Januarij 1826.

Men heeft wederom eene vergeefsche poging gedaan om te vergaderen; het getal der aanwezige leden was daartoe niet genoegzaam, het is zelfs verminderd; op Maandag den 26. waren er 48 tegenwoordig, heden slechts 45, welke zijn, de heeren van Aefferden, van Alphen, van Asch van Wijck, Barthélémy, Beelaerts van Blokland, van Bommel, van Brakell tot den Brakell, van der Brugghen van Croij, Clifford, G. G. Clifford, Corver Hooft, Dedel, Dijkmeester, Donker Curtius, van Tienhoven, van Doorninck, d'Escurij van Heinen-vord, Fallon, van der Goes, Guithart, van Heemstra, van Hees, van Heiden tot Reinsteijn, Hooft, Jarges, Huissen van Kattendijke, van de Kastele, van Lijnden van Hoepelaken, van Markel Bouver, van Meeuwen, de Melotte d'Envoz, Metelerkamp, van Nagell, Nicolas, de Prez, van Randwijck, van Rhenen, Reijphins, Sijpkens, van de Spiegel, de Stassart, Toulon, van Tuyl van Serooskerken, van Utenhove van Heemstede, Warin, en Sandberg, voorzitter.

Van den 28. Januarij. De leden der zuidelijke provincien beginnen aan te komen. Onder deze zijn de heeren Geelhand della Faille en Tainsenier; zoodat men reden heeft te verwachten, dat de volgende vergadering voltallig genoeg zal zijn.

FRANKFORT, den 27. Januarij.

Uit Triest schrijft men den 15. Januarij het volgende:

De laatste berigten uit Corfu van den 3. dezer zijn, wanneer zij bevestigd worden, van het grootste belang voor de zaak der Grieken. Ibrahim-pacha zou namelijk een groot gedeelte zijner troepen van Patras over de zeeangte gevoerd hebben, om den val van Missolonghi te helpen bespoedigen. Zoodra echter, zeggen deze berigten, de inwoners van Hydra en Spezzia zekerheid gekregen hadden, dat van de Alexandrijnsche expeditie voor hunne eilanden niets te vreezen was, werden de troepen, tot beschutting van dezelve verzameld, 7 of 8000 Romelioten, ingescheept en bij Missolonghi aan land gezet. De Turken en Egiptenaren, meldt men verder, werden door deze koene onderneming verrast en leden onder de muren van Missolonghi nogmaals eene aanmerkelijke nederlaag, welke de Grieken voor beslissend houden. Men ziet de bevestiging en de nadere omstandigheden dezer gebeurtenis met ongeduld te gemoet.

Naschrift: Berigten, welke zoo even met een schip, dat Smyrna op den 27. December had verlaten, ontvangen worden, melden insgelijks de voorschreven tijdingen, met bijvoeging, dat Ibrahim-pacha onder de muren van Missolonghi 4000 man zou verloren hebben.

De Oostenrijksche Beobachter geeft berigten uit Konstantinopel van den 25. December, volgens welke aldaar in de laatste veertien dagen niets belangrijks van het tooneel des oorlogs was vernomen. Wijders meldt de Beobachter, dat behalve de reeds naar Griekenland vertrokken commissarissen, door de Porte verscheidene Grieksche geestelijken van hoogen rang derwaarts zijn afgezonden, om de verdoelden tot onderverping op te vorderen. Tevens had de Grootste Heer aan alle gouverneurs en pachas der door Grieken bewoonde provincien nieuwe bevelen doen geven, om de raajas (niet mahomedaansche onderdanen) zacht en menschelijk te behandelen en hunne regten en vrijheden te eerbiedigen en te beschermen. — Den 22. December is te Konstantinopel het berigt van Keizer Alexanders dood ontvangen.

Volgens de laatste berigten uit Moldavie en Wallachije, heeft de pest geene nieuwe verontrustende voortgangen gemaakt.

PETERSBURG, den 14. Januarij.

Dagorder van Z. M. den Keizer aan de militaire kolonien.

Petersburg, den 29. December 1825 (3 Jan. 1826.)

Soldaten der Militaire Kolonien!

Gij draagt reeds kennis van mijne dagorder van den 15. (27) dezer maand, waarbij ik de droefheid, het vreeselijk ongeluk, hetwelk ons allen heeft getroffen, met de dappere Russische legers deelende, aan de regementen van de garde de uniformen door Keizer Alexander I, glorieuzer gedenktentis, gedragen, toegestaan heb.

Mijn diepe eerbied voor de nagedachtenis van den Keizer, onzen vader en welken, noopt mij, mij onmiddellijk tot u, soldaten der militaire kolonien, te wenden.

Gij zijt door Keizer Alexander I. opgerigt, en uwe ijver en werkzaamheid zijn meermalen door bliken van deszelfs hooge tevredenheid beloond geworden. Het bestaan uwer kolonien ontweekt het doel zijner heilzame bedoelingen, en de gelukkige staat, waarin gij u bevindt, is de vrucht der vaderlijke zorgen, welke hij u toewijde.

In hare volle uitgestrektheid de weldadige gedachte beaamtende, welke aan de militaire kolonien het aanwezen gaf, zal ik uw welzijn bevestigen en ten blijke van mijne welwillendheid, schenk ik u de uniform, die de overleden Keizer gewoonlijk droeg.

Deze uniform zal bewaard worden bij het regiment grenadiers van den graaf Arakschejeff; het eerste, hetwelk de kolonien betrokken heeft, en zal in de kapel van dat regiment bij het afbeeldsel van den Keizer, stichter der militaire kolonien, bewaard worden.

Soldaten, voegt dit gedenkteken bij het onsterfelijk gedenkteken uwer stichting; dat het steeds het onderpand zij van mijne toegenegenheid jegens u, en dat hetzelfde uw gids zij op den weg der getrouwheid aan den troon."

(Get.) NICOLAAS.

PARYS, den 26. Januarij.

Onder de verschillende vraagstukken, welke de groote gebeurtenis in het Noorden heeft doen opwerpen, was dat van eene mogelijke herstelling van Polen datgene, 't welk door ons publiek het meest ter harte werd genomen. Voorzeker waren de gevolgen daarvan niet te berekenen; intusschen hebben de op den 10. alhier ontvangene berigten van de uitroeping van Nicolaas I, als Keizer van Rusland en Koning van Polen, aan deze droomerijen een einde gemaakt.

— In onze binnenlandsche staatkunde heerscht eene volkomen stilte, zegt een brieveschrijver. Onze kabinets-president heeft zijne tegenstrevers van alle zijden moedeloos gemaakt, zijne onverzettelijke koelbloedigheid en ongedwongenheid heeft de gramschap zelve uitgeput. De gebeurtenissen in Rusland zijn hem in deze omstandigheden zeer te stade gekomen, en hij ontveinst zulks ook niet. In de eerste plaats leiden zij de opmerkzaamheid van de voorvallen in Frankrijk af. In de tweede plaats, hebben zij de ultra's geheel ter nedergeslagen, zoo dat zij hem minder zullen plagen. Zonder de besluiten van het hof van apel en den dood van Keizer Alexander, zouden zij dit jaar geheel onbuigzaam geweest zijn. Ten derden, eindelijk, is de Russische invloed niet meer zoo dringend, en alzoo zijn vele zwarigheden opgeheven. De heer de Villele wil onzijdig blijven, en zich daardoor bij de Mogendheden het aanzien van onafhankelijkheid geven; zijne financiën verbeteren zich en zijn wel overlegd ontwerp is, om de aanstaande zitting kort af te breken. Geen finacieel ontwerp, geen katholiek ontwerp ten behoeve der geestelijkheid; — Afwachten zal de leus voor dit jaar zijn. Nog is de onderdanigheid der kamers op zijne zijde. — Er bevindt zich hier een zeker heer Piet, eeuwig afgevaardigde van het centrum, die de onderdanigsten van de onderdanige ventrus bij zich verzamelt. Daar wordt voor het ministerie een komplot gemaakt. Daar oppert men zelfs de vraag: of men in het antwoord op de aanspraak van den troon, niet eene zinsnede tegen de vrijheid der drukpers zou kunnen laten invloeyen; wanneer men ook de herstelling van de censuur niet konde of wilde voorstaan, dan toch zou men het ministerie en de hofpartij daardoor eenige schadeloosstelling geven, voor de zoo menigvuldige kwellingen, welke zij sedert een jaar van de drukpers hebben moeten verduren. Deze heeren zijn echter nauwelijks 50 hoofden sterk, en hunne kleine komplotten tegen de drukpers zullen zelfs bij de tweede kamer weinig ondersteuning vinden, doch door die der pairs zeker verworpen worden. Een nieuw voorval, dat buiten allen twijfel is, levert een overtuigend bewijs op van het beslissende overwigt bij den Koning, waarop de heer de Villele zich mag verheugen. De heer Sosthene de Larocheffoucault, de vermaarde directeur der schoone kunsten, dezelfde die de rokjes van de danseressen in de opera langer wilde hebben, is een goed mensch met de beste gezindheden, doch heeft somtijds wonderlijke invallen. Zoo is hij onlangs in eene ridderlijke opwelling naar den heer de Villele gegaan, en heeft dezen gezegd, dat hij eindelijk het stilzwijgen moest afbreken en zijne geheelijkheid aan den Koning niet langer gedoogde, denzelfden van den staat der openlijke meening over het ministerie onkundig te laten. De heer de Villele, met zijne gewone koelbloedigheid, liet hem geworden; het schijnt echter, dat hij zich daarover een woord bij den Koning heeft laten ontvalen. Toen nu de heer Sosthene den Koning, onder voorwendsel met denzelfden over de kunsten te willen spreken, zijne gewigtige verklaring wilde afleggen, viel de Koning hem in de rede, met de woorden: » Goed, goed, in het vervolg zal ik met uw vader en niet met u werken." De vader is de heer Doudeauville, minister van het huis des Konings. Van dezen oogenblik af, is de ongenade van den heer Sosthene beslist.

— In den persoon van den maarschalk Suchet, hertog van Albufara, die op den 3. Januarij aan de gevolgen van eene ongeneeselijke kwaal (de maagkanker) te Marseille is overleden, heeft Frankrijk een harer verdienstelijkste burgers verloren, wiens vroegtijdig aisterven (hij ging eerst in zijn 56. jaar) algemeen betreurd wordt. Ofschoon hij een der jongste maarschalken was uit het keizerlijke tijdperk, verhieven hem echter zijne krijgskunde, zijne kennis en beschaafdheid en zijne aan groote achting gepaarde ervarenheid, die hem tot eene diplomatische zending even zeer geschikt maakte, tot den eersten rang onder dezelve. Na de herstelling, werd hij door de Bourbons met opene armen ontvangen en met bewijzen van achting en toegenegenheid overladen. En hoewel de dubbelzinnige rol, welke hij in de lente van 1815 speelde, hem weder in de schaduw stelde en gedurende eenige jaren buiten invloed hield,

...wist hij toch eindelijk de verloren graaf te herwinnen. Het alleen schenkt men hem op nieuw de waardigheid van pair, welke hij ten gevolge van de gebeurtenissen der honderd dagen had verloren; maar hij werd door den Koning ook benoemd, om de verhuizing van de hertogin van Bergh bij te wonen, en de geboorte van de koninklijke zoon te getuigen. Dit opperlevel van de Fransche armee in het oostelijke gedeelte van Spanje was hem toegedacht en hij zou hetzelfde overgenomen hebben, indien de oorlog van langer duur ware geweest. Ook was men meermalen van gedachte, hem het ministerie van oorlog op te dragen. Reeds in het laatste halve jaar van 1814, stond hetzelfde tusschen hem en den maarschalk Soult, zijnen voormaligen krijgsmakker in Spanje, en alson door eene aanrechthaling van bijzondere omstandigheden en voorspraken, verkreeg destijds de laatste den voorrang. Zeer waarschijnlijk zou de maarschalk Suchet, wanneer zijne gezondheid, ten gevolge der groote vermoeijenissen van den oorlog, niet was ondermijnd geworden, nog eene uitstekende rol gespeeld hebben. Het verdient opmerking, dat de meeste der Fransche legerhoofden, welke in de laatste dertig jaren uitgemunt en militairen roem verworven hebben, in den bloei hunner jaren afsterven en maar weeningen onder hen het zestigste jaar bereiken.

De evengenoemde maarschalk Soult, hertog van Dalmatien, heeft onlangs bij de vervulling van eenige opengevallene plaatsen in de kamer der pairs, daarnaar mede gedongen en het verdriet gehad, zich eenige leden der hooge geestelijkheid te zien voortrekken. Op deze wijze zal het hem bezwaarlijk vallen, het doel te bereiken, waarnaar hij sedert lang streeft, namelijk om weder op dat standpunt geplaatst te worden, waarop hij zich voor elf jaren bevond, en van waar hij door het aannemen van den post van majoor-generaal van Napoleon, bij het weder uitbreken van den oorlog, gedurende de 100 dagen, verwijderd werd. Na de tweede herstelling moest hij Frankrijk verlaten, kreeg eenige jaren daarna verlof om te mogen terug keeren en werd weder in de rang der maarschalken opgenomen. Doch hij is de eenigste van de maarschalken van Frankrijk, die geene zitting heeft in de kamer der pairs, naardien hij zijne plaats in dezelve verloor, toen hij in 1815 op eene der banlijsten geplaatst werd. Hij komt echter aan het hof, en is daar zeer wel gezien.

— De gierigaard, van wien dezer dagen is gewaagd, heeft niet 40,000, maar 130,000 franken nagelaten.

's GRAVENHAGE, den 26. Januarij.

Het navolgende zijn uittreksels uit bijzondere brieven van Batavia, hier te lande ontvangen:

» Van den 10. September 1825. De onkosten met de inlanders, omstreeks Samarang, beginnen eene ernstigere gedaante te krijgen, en men voedt beduchtheid voor de veiligheid dier plaats. Den 4. dezer is er omtrent vijftien mijlen van die plaats een gevecht voorgevallen, waarin onze troepen volkomen op de vlugt geslagen zijn, met verlies van 100 dooden, waaronder 12 kooplieden, die vrijwillig hunne diensten hadden aangeboden.

» Van den 15. Met genoegen kunnen wij melden, dat eene aanzienlijke magt te Samarang, tot verdediging dier plaats, is zaamgetrokken, en dat aan de meest voor aanval blootliggende punten werken zijn opgeworpen, welke, zoo de plaats aangetast werd, haar waarschijnlijk tegen introming beveiligen zullen. Naar onze gedachte zal de Nederlandsche magt, onder de generaals de Kock en van Geen, te zaam met eenige detachementen, van onderscheidene punten op de insurgenten aanrukken, en hen tot eenen algemeenen en beslissenden slag brengen, als wanneer, bijaldien onze wapenen zegevieren, waaraan wij niet twijfelen, de rebellie als gedempt mag beschouwd worden. Het tegenovergestelde, namelijk, wanneer de insurgenten over genoemde vereenigde magt zegevieren en hun voordeel met nadruk voorzetten konden, zou verschrikkelijk zijn. Reeds zou, indien zij oogenblikkelijk na de hier bovengemelde nederlaag onzer magt hunne overwinning vervolgd hadden, en naar de plaats opgerukt waren, Samarang aan hunne genade prijs gegeven geweest zijn. Er doen zich geene sporen van weerspannigheid op westwaarts van Cheribon of zoo ver oostelijk als Soerabaja. De onlusten hebben plaats in dat gedeelte van het eiland, hetwelk bevorens de staten van den Sultan uitmaakte.

A. P. S. 17. Sept., ten 3 ure na den middag. Op het oogenblik arriveert hier een schip van Samarang, hetwelk, naar men zegt, berigt brengt, dat er op den 14. dezer een slag geleverd is, waarbij de inboorlingen, 12,000 man sterk, totaal verslagen zijn, latende 1700 dooden op het slagveld. De ruitery jaagt de vlugtenden achter na en zal ongetwijfeld eene groote slagting onder hen aarregten.

Het belangrijk berigt, in dit Naschrift vermeld, wordt ook nog bevestigd door eenen anderen brief uit Batavia, van den 17. September, insgelijks de volkomen overwinning, op den 14. te voren door onze troepen behaald, vermeldende, met gelijke opgave, dat de inlanders daarbij 1700 man op het slagveld hadden laten liggen, en met de bijvoeging, dat deze beslissende slag boven Samarang was voorgevallen.

AMSTERDAM, den 26. Januarij.

De officier bij de rechtbank alhier heeft deszelfs conclusie genomen in zake tusschen den heer Haverkamp en directeuren van het algemeen weduwen-fonds: Dat den heer Haverkamp deszelfs eisich zoude ontzegd, en hij in de kosten, op de procedures gevallen, soude gecondemneerd worden.

Zie hier met weinige woorden de gansche toedragt der zake: Drie leden van het algemeen weduwen-fonds alhier, deden eene voordragt om te vragen, of niet het directeurschap ten halve erfelijk zoude kunnen verklaard worden? Naar aanleiding van dezelve deden en di-

recteuren en commissarissen aan de leden de voordragt, om bij het leven der nu bestaande directeuren, kandidaten te benoemen, die, of bij overlijden, of bij nederleggen van den post, zouden mogen opvolgen. Vele leden waren daartegen, weshalve de zaak geen voortgang had. Bij deze gelegenheid nu bemerkten eenige leden, waaronder zich de heer Haverkamp bevond, dat er artikelen in het reglement waren, voor verbetering vatbaar. Zij deden eene voordragt, welke aan directeuren en commissarissen echter niet leviel. Nu deden zij eene voordragt in het algemeen aan de leden, welke door meer dan 300 uit dezelve werd goedgekeurd en geteekend. Daarop wordt door hen, welke dezelve voordragt hadden gedaan, en die, welke dezelve hadden geteekend, eene bijeenkomst gehouden, waarvan het gevolg is, dat de heer Haverkamp met drie anderen wordt aangesteld, om heeren directeuren tot het in beraadnemen der voorgestelde veranderingen uit te noodigen. Dit mogt hun niet gelukken. Echter laten zich commissarissen met de zaak in, en het stuk wordt aan directeuren ingezonden.

Directeuren nu waren van gevoelen, dat het weduwen-fonds geen societeit, maar een contract was tusschen hen en ieder lid, waaruit zij argumenteerden dat er geene veranderingen konden plaats hebben. De leden konden zich niet met dat denkbeeld vereenigen en hielden het daarvoor, dat directeuren hier geen contractanten, maar administrateurs waren. Eenigen nu vonden goed een ander fonds of societeit op te richten, zoo als zij hetzelfde gaarne hadden. Een nieuw reglement werd door den heer H. en drie leden opgevaard; hij zelf met den heer Rochement werden directeuren; de heeren Prillewitz en Bottier permanente commissarissen, en zulks met goedvinden van ruim 50 leden, onder beding evenwel, dat zulks niet dan voor den tijd van vier maanden zoude wezen, en dat, wanneer directeuren het denkbeeld van contractanten in dien tijd lieten varen, de zaak verder geen voortgang zou hebben, hetgeen echter niet gebeurde. De heer Nouhuys trad af als commissaris en de heer Haverkamp werd in deszelfs plaats aangesteld.

Ten laatsten vonden directeuren zelve goed, dat hij te gelijk met de heeren van Oostveen en Schreuder een nieuw reglement ontwierp. De een kwam te overlijden; de ander bedankte; de heer H. bleef alleen. Twee andere werden benoemd, de heeren de Gijzelaar en Mr. de Bruine. Die heeren waren van één gevoelen met de directie.

Bij gelegenheid dat er rekening werd gedaan, begon het geschil op nieuw. De heeren de Gijzelaar en de Bruine schreven een brief, waarbij zij verklaarden met den heer H. in geen correspondentie meer te willen staan. Directeuren vroegen nu aan de leden, of de heer H. langer als commissaris beschouwd kon worden? en zoo neen, wie zijne plaats zou bekleden? De heer Ebeling werd aangesteld.

De heer Haverkamp vermeenende geen redenen tot zijne afdanking te hebben gegeven, kwam daartegen op, en zoo ontstond het pleitgeding.

Mengelwerk.

OPENBARE INRIGTINGEN. — OVERYSSELSCHIE STRAATWEGEN. (Medegedeeld.)

Hoe men ook den tegenwoordigen staat van dit werelddeel in het algemeen, en van de Nederlanden in het bijzonder, moge beoordeelen, het is niet te ontkennen, dat van de staatkundige woelingen, die, gedurende de laatste veertig jaren, hebben plaats gehad, ons een zeer werkzame zucht naar verbetering is overgebleven, en dat deze zucht zich bijzonder vertoont omtrent alles, wat betrekking heeft op volksrijkdom en welvaart. Dat ook het Bestuur der Nederlanden, vooral de achtenswaardige Vorst, die thans akdaar de teugels van het bewind houdt, ten dezen niet achterlijk blijft, moet ieder erkennen, die niet geheel vreemd is omtrent hetgeen dagelijks om hem plaats heeft. Getuigen dit de opgerigte Maatschappijen, die van Volksvlijt, te Brussel, en de algemeene Handelsmaatschappij, te 's Hage; getuigen dit de hier en elders aangelegde sluis- en havenwerken; getuigen dit de menigte straatwegen, kanalen en andere publieke werken, die om strijd in alle gedeelten der Nederlanden tot stand komen. Alchoon nu het bestaan van dezen geest niet te ontkennen is, alchoon dezelve ontentzeggelijk veel goeds zal na zich laten; volgt hieruit echter in geen deele, dat alle ter bevordering van het voorgestelde doel aangegrepene middelen goed en wel gekozen zijn. Niet zonder grond toch houdt men de Brusselsche Maatschappij voor een kind eener onaanzienlijke geboorte; niet zonder grond, of liever helaas! met te veel grond gelooft men de algemeene Handelsmaatschappij niet alleen niet voordelig; maar allezins nadeelig voor den Nederlandschen handel, en houdt dezelve slechts voor een ellendig surrogaat van den door bijzondere personen te drijven zoo nuttigen handel (*); niet

(*) Is het nadeel der Handelsmaatschappij zoo zeker? Wij hebben er veel over hooren spreken; maar nog geene daadzaken bijgebragt gezien, die het bewijzen. De Handelsmaatschappij doet ondernemingen, die bijzondere handelaren niet doen, en dus trekt zij voordeelen, die deze zouden kunnen genieten? Ja, maar de vraag is, of al de ondernemingen, welke de Handelsmaatschappij doet, zouden geschieden, als zij er niet was, of de ondernemingen, die den nijver verwekken, ook zouden achterblijven, en de bijzondere handelaren dezelve dus mede niet zouden doen? — Onze handel heeft gekwijnend voor de Handelsmaatschappij, heetoud. Waaraan dit toe te schrijven? Aan belemmerende wetten? Die hebben zeker het hare bijgedragen; maar toch alles niet gedaan. In Engeland was het verbodstelsel nog sterker dan hier, en de handel bloeide er nogtans uitstekend. — Zou men ook een goed deel der kwijning van onzen handel kunnen toeschrijven aan kwalijk gevestigde berekeningen, gebrek aan de vereischte verbindtenissen, onzekerheid omtrent de regte kanalen, gemis aan eenen wakkeren, krachtigen geest? Men heeft ongelukkige ondernemingen gedaan. Daaruit is moedeloosheid voortgevloeid. De effecten-handel heeft goudstroomen vertoond. Daaraan heeft men zich toen geheel toegewijd. Nieuwe degelijke handelsverbindtenissen zijn meer en meer vreemd geworden. — Indien het nu der Handelsmaatschappij, welke de vereischte krachten heeft, en zich vooreerst met kleine winsten kan vergenoegen, gelukt, de regte kanalen te ontdekken en nieuwe handelsverbindtenissen aan te knopen, waarvan de bijzondere handelaren geenzins zullen uitgesloten worden, zal zij dan geen stellig voordeel aanbrengen? Naar hetgeen wij gehoord hebben, legt zij zich vooral ook toe, om inlandsche fabriek-goederen aan verwijderde volkeren aan te bieden en bij dezelve in gebruik te brengen. Wanneer dit laatste gelukt, kunnen de bestaande fabrieken hunne krachten uitzetten en zich volmaken, en nieuwe zich met goed uitzigt vestigen. Vertier, een levendige handel gaan daaraan gepaard. Zijn de Engelsche handel en het Engelsche fabriek-wesen niet ten narresten verzaam, en hebben zij zich wederkeerig elkanders bloot niet te danken? — Dit zijn gedachten, welke bij ons opgekomen zijn, doch die wij gaarne aan beter oordeel onderwerpen. DE REDACTIE.

zonder allen grond vraagt men, of de, voorzeker exorbitante, kosten van het Noord-Hollandsch kanaal zullen worden geëquivaaleerd door de meerdere voordeelen van den Amsterdamschen handel, immers zoo lang men de eigenlijke bezwaren, waaronder deze handel gedrukt gaat, niet zal hebben opgeheven, en of men, door van dergelijke verbeteringen te veel te wachten, en vooral door te blijven wachten, niet eenen kostelijken tijd laat voorbijgaan? Zoo ook vraagt men niet geheel zonder grond, of sommige straatwegen niet moeta gerekend worden meer een object van luxe te zijn, dan wel productief in wezenlijk voordeel; want zoodra het zuiver rendement der tollèn benevens de voordeelen, die nog bovendien door hen genoten worden, die van den weg gebruik maken, niet voldoende zijnde ter bestrijding der renten van het besteede kapitaal en van de kosten van onderhoud, dan mag men stellen, dat de aangelegde straatweg eene verkeerde speculatie is geweest, en dat het voor 's lands rijkdom beter ware geweest, dat deszelfs kostelijke kapitalen daaraan niet waren besteed; welke redeneeringen men mogelijk in het bijzonder zoude kunnen toepassen op den begouwen straatweg van Deventer naar de Pruisische grenzen, en op den outworpen weg van Groningen naar Zwolle.

Het schijnt toch ontegenzeggelijk, dat in weinig bevolkte en minder rijke streken het bestaan van kanalen, als meer geschikt tot vervoer van grove produkten, ter bevordering der industrie, van meer belang zijn dan heerlijke chaussées van gebakken-steen; terwijl het kanaal-wezen in de provincie Overijssel, nog op verre na niet tot die hoogte schijnt gebracht te zijn, als waarvoor het vatbaar is; terwijl voorts, indien men in de plaats van eenen straatweg van Groningen naar Zwolle aan te leggen, zich eens bepaalde tot de onbruikbaarste gedeelten van den weg, zoo als bij voorbeeld van Zwolle naar Meppel, men zoude kunnen schijnen voor eenen voorzeker niet zeer gebruikten weg bij voorraad genoeg te hebben gedaan.

Het is echter mogelijk, dat wij deze zaken wat zwart en daarom verkeerd inzien; ook wilden wij met onze vragen en bedenkingen slechts daarheen, ten einde te waarschuwen, voor het al te ligtvaardig toegeven aan den geest des tijds, waaronder men thans voorzeker wel mag rangschikken de zucht naar straatwegen, kanalen, enz., en hierbij, ondanks de goede zijde, die deze zaken ontegenzeggelijk hebben, nimmer de keerzijde uit het oog te verliezen; er, voor dat men begint, de zaak van alle kanten wel te beschouwen. Al voort redeneerende, waren wij tot Overijssel en tot de Overijsselsche straatwegen gekomen; wij willen dus, in vertrouwen dat men ons dit niet zeer envel zal nemen, onze lessen van wijsheid en voorzigtigheid eens in het bijzonder toepassen op eenen anderen project-straatweg in Overijssel, namelijk tusschen de steden Zwolle en Deventer; men zegt toch, dat de Regeringen dezer steden werkzaam zijn, om zoodanigen weg tot stand te krijgen. Gaarne gelooven wij, dat deze straatweg eene zeer wenschelijke zaak is: dezelve toch zoude den straatweg van Groningen naar Zwolle verbinden met de straatwegen, die van Deventer naar Arnhem, Holland, enz.; leiden; dezelve zou de wettvarende en bevolkste streken doorloopen en de beide voornaamste steden der provincie vereenigen, terwijl de thans aldaar bestaande weg zeer dikwijls bij uitstek siecht en soms bijna onbruikbaar is: zoo dat het aan geen twijfel onderhevig schijnt, of deze straatweg zal van een veelvuldig gebruik en van eene meer dan voldoende opbrengst zijn, om de renten van het benooidigd kapitaal en de kosten van onderhoud te bestrijden. Het is daarentegen eene andere vraag, welke rigting men aan dezen nieuwen weg zal geven? Hieromtrent verschillen de gevoelens niet weinig, en zulks vermoedelijk veelal, naar de zoo verschillende bijzondere belangen. Sommigen willen den nieuwen weg in dezelfde rigting als de tegenwoordige hebben aangelegd, namelijk langs den Yssel, en brengen voor dit hun gevoelen de oudheid; en de meerdere kortheid van den weg en de hieruit voortvloeiende mindere kostbaarheid bij; anderen daarentegen willen den nieuwen weg meer landwaarts in hebben gelegd. Het zij ons vergund, nog kortelijk de aanneemelijkheid van dit gevoelen boven het eerste te doen zien. Wat het argument der oudheid aanbelangt, hetwelk men voor den tegenwoordigen weg inroept, welken eerbied wij ook hebben voor deze personaadje, zoo meenen wij ons echter nog meer te moeten houden aan het spreekwoord: verbetering is verbetering; waarom, indien de verandering des wegs eene werkelijke verbetering zoude medebrengen, wij gelooven, dat hetgeen is, en was, en mogelijk reeds eeuwen geweest is, daar voor zal moeten onderdoen. Wat voorts de bijgebrachte meerdere kortheid des wegs betreft: het is niet te ontkennen, dat, door de verlegging van den weg, dezelve op de zes uren ongeveer een half uur zoude worden verlengd; maar, alshoon, al het overige gelijkstaande, de kortste weg de beste is, zoo gelooven wij nogtans het als niet minder waar te mogen stellen, dat de kortheid van eenen weg niet deszelfs hoogste goed is; maar dat zulks is gelegen in het meest mogelijke gebruik en nut van denzelfden, en welk meerder gebruik en nut wij gelooven, dat alleziens voor verplaatsing van den weg pleiten. Dat verders de kortste weg niet altijd de minst kostbare is, zal geen betoog behoeven, en schijnt ook juist in dezen het geval niet te zijn; immers, in geval van verlegging van den weg, zoude dezelve zoo goed als geheel door eenen hoogen en zandigen landstreek loopen, terwijl, in het tegenovergesteld geval, een grootendeels kleiachtige, moerassige en lage weg aanmerkelijk zoude dienen verbeterd te worden; weshalve hier vooral en bijna alleen de vraag overblijft, in welk geval de straatweg van het meeste nut en gebruik zoude zijn? terwijl van de beantwoording dezer vraag, wel geheel zal dienen af te hangen, welke rigting de nieuwe straatweg zal bekomen. Om dit voor met de localiteit minder bekenden een weinig begrijpelijk te maken, moeten wij ten dezen aanmerken, dat de tegenwoordige weg door eene bewoonde vruchtbare strek lands loopt, van ongeveer een half uur breedte, welke landstreek van de eene zijde door den Yssel, en van de andere zijde grootendeels door eene lage onbewoonde strek groen land wordt ingesloten, zoo dat dezelve bijna buiten alle zijdelingsche communicatie is; waarom men veilig mag stellen, dat, bijaldien de straatweg kwam te liggen daar, waar de tegenwoordige weg tusschen Zwolle en Deventer henen loopt, dezelve bij uitsluiting zoude dienen voor de communicatie tusschen de steden Zwolle en Deventer, benevens voor de bewoners van de smalle strook lands, over welke de weg zoude loopen. Indien daarentegen de nieuwe straatweg de bedoelde verlegging onderging, zoude dezelve hierdoor meer landwaarts in komen, waarvan het noodwendig gevolg zijn zoude, dat deze weg niet alleen en bij uitsluiting zoude dienen voor de communicatie tusschen de steden Deventer en Zwolle, en voor de aangrenzende bewoners; maar dat dezelve ook van zeer veel dienst zoude zijn, voor alles wat meer oostelijk is gelegen, en hetwelk een niet gering gebruik van den straatweg zoude maken, om naar Deventer en Zwolle te komen; vooral zoude dit van belang zijn voor de steden Ommen, den Hardenberg, Graansbergen, en omliggende dorpen, met betrekking tot Deventer, als hoofdplaats van derzelver arrondissement; terwijl verders door verandering van den straatweg reeds dadelijk drie uren zoude gewonnen zijn op den weg tusschen Zwolle en Twenthe, en door het aanleggen van nog ongeveer drie uren straatweg, deze nieuwe weg in

directe verbinding zoude gebragt zijn met den grooten straatweg, die van Deventer door geheel Twenthe naar de grenzen loopt; een punt, hetgeen onzes inziens van zoo veel belang is, dat hetzelfde alleen meer dan voldoende is, om tot verlegging van den weg te besluiten. Het is tóch niet te ontkennen, dat voor een zoo aanzienlijk gedeelte der provincie Overijssel, als het kwartier van Twenthe, het van het uiterste belang is, eene goede communicatie met de hoofdstad der provincie te bezitten, om nog niet te spreken van de hierdoor tevens ontstaande communicatie; met hetgeen noordeijk van Zwolle is gelegen; terwijl het wederkeerig voor Zwolle van geen gering belang mag gerekend worden te zijn, door eenen goeden weg in regtstreeksche aanraking met Duitschland te komen, hetwelk, zoo als gezegd, door de verandering van den bedoelden weg, voor een groot gedeelte dadelijk tot stand zoude worden gebragt, met vooruitzigt op verdere volvoering daarvan.

En hiermede gelooven wij te hebben aangetoond, dat, bijaldien er een straatweg tusschen Zwolle en Deventer tot stand komt, het algemeen belang vordert, dat dezelve niet kome in de tegenwoordige rigting; maar dat dezelve meer landwaarts in worde gelegd. Wij hebben, om dit aan te dringen, nog niet eens gewaagd van met de verlegging van den straatweg vereenighbare verbeteringen van deze of gene vaart; van de zwarigheid, die er tegen het leggen van den straatweg, in de tegenwoordige rigting, is gelegen in de onderscheidene bijwegen, die in dezelfde strekking loopen, des zoners bij uitstek goed zijn, en dus de opbrengst der chaussée minder zeker zullen maken. Ook hebben wij nog niet gesproken van de zwarigheid, die er tegen het leggen der straat op den tegenwoordigen weg, daarin is gelegen, dat daardoor de afloop van het Ysselwater, hetwelk over den overlaat van den Snibbeling stroomt, op de hoogte van Zwolle zeer zal worden gestremd. Dus doende toch zoude er bij Zwolle als het ware een cul de sac worden geformeerd, waaruit het water zich niet zoude kunnen ontlasten, dan door zoodanige openingen als men onder door den straatweg zoude maken, en welke openingen van geen weinig belang zouden dienen te zijn en dus niet weinig kosten vereischen, zal al het water, hetwelk over den overlaat van de Snibbeling komt toevloeijen, een behoorlijken afloop vinden, en zullen de inwoners van de boven liggende landen niet door het water overstelpt worden; terwijl, in geval van verplaatsing des wegs, er tusschen den straatweg en den Ysseldijk eene strook laag land zoude blijven liggen, waarover het Ysselwater ongehinderd naar zee zoude kunnen afloopen. Maar gesteld, dat dit een en ander minder juist is ingezien, dan gelooven wij nog te mogen blijven beweren, dat het meerder nut en gebruik, hetwelk de straatweg, ingeval van veranderde inrigting, zoude opleveren, en de verbeterde communicatie, die daardoor voor de provincie Overijssel in het algemeen zoude ontstaan, meer dan voldoende redenen zijn, om zoodanige verandering aan te raden. Wij twijfelen daarom ook in geen deele, wanneer het met den bedoelden straatweg werkelijk ernst wordt, of de mannen, aan wie door des Konings en der ingezetenen vertrouwen het bestuur der provincie Overijssel is opgedragen, zullen zich dit vertrouwen waardig betoonen, door deze zaak behoorlijk te onderzoeken, en toe te zien, dat niet het welbegrepen algemeen belang worde opgeofferd aan het bijzonder belang van deze of gene stad of dorp: dat dit zoo zij, geve de goede Hemel. —

JUNIUS.

Vergelijking tusschen de geprojecteerde aan te leggen Straatwegen van Zutphen over Gorssel naar Deventer of van Zutphen over Voorst en Wilp naar Deventer.

Weg van Zutphen over Gorssel. 1°. De lengte van dezen weg, welke geheel bestraat moet worden, bedraagt drie kleine uren. 2°. De baan voor dezen weg moet zeer verhoogd, en op sommige plaatsen als het ware een dijk worden. 3°. Deze weg blijft, ofschoon aanzienlijk verhoogd wordende, altijd aan overstroming blootgesteld. 4°. De landsdouw, waardoor deze weg loopt, is in het algemeen schraal, en voor een gedeelte heide. Er ligt maar een dorp (Gorssel) op dezen weg. 5°. Het blijft altijd bedenkelijk, om eenen straatweg naar eene vesting te leggen. 6°. Zutphen verliest het voordeel der Ysselbrug van alle passagiers, welke van Deventer op Arnhem reizen, en dus te Deventer de rivier te passeren. 7°. Des winters, als de bruggen moeten afgenomen worden, blijft de passage over Gorssel altijd vrij. 8°. 9°. De bestrating over Gorssel zal, op zijn minst f 100,000 kosten.	Weg van Zutp. over Voorst en Wilp. Het vak, dat van den Voorster windmolen naar Deventer moet bestraat worden, bedraagt ander half uur. Het vak van Zutphen tot aan den Voorster molen is reeds bestraat, als een gedeelte van den Utrechtschen weg uitmakende. De baan van dezen weg heeft geene noemenswaardige verhooging, daar dezelve achter en over den kapitalen Ysseldijk komt te liggen. Deze weg is door bovengemelden dijk voor de zwaarste overstroming beveiligd. De landstreek over de Veluwe is veel vruchtbaarder en fraaijer. Hier zijn twee dorpen (Voorst en Wilp). Deze zwarigheid vervalt, als de weg over de Veluwe komt. Zutphen daarentegen trekt het bruggeld van alle reizigers, welke slechts van Deventer naar Zutphen gaan, en op de laatste plaats weer den Yssel moeten passeren. En al kwamen dezer steden hierdoor eenig gering voordeel boven de andere te behalen, zoo zoude dit voor het algemeen welzijn, en dus voor het Gouvernement, vrij onverschillig zijn. Alle jaren door een gerekend, gebeurt dit slechts weinige dagen in het jaar, en juist op eenen tijd, dat er bijna geene passage is. Voor hen, die niet verkiezen over te varen, blijft dan de gewone weg over Gorssel bruikbaar. De stad Zutphen heeft de negotiatie voor de bestrating van Dieren naar Apeldoorn geguarandeerd voor 4 pCt. renten, en eene jaarlijksche affossing. Zoo de weg naar Deventer over de Veluwe gelegd wordt, dan ontstaat daardoor, buiten tegenspraak, meer passage voor de twee eerste tolhekken van Zutphen op Apeldoorn, en alzoo is dit een aanzienlijk voordeel, zoo voor de stad zelve, als voor derzelver ingezetenen, welke in deze negotiatie hebben deel genomen. De bestrating van den Voorster windmolen naar Deventer zal op zijn hoogst f 50,000 bedragen.

MYNHEER DE REDACTEUR!

Door het onderstaande kleine stukje zoo spoedig mogelijk te plaatsen, soude UEd. zeer verpligten

UEd Dienstywillige Dienaar,
V.

De Amibts-Besturen, in de Provincie Gelderland, zijn afgeschaff, en zullen vervangen worden, in de onderscheidene Polders, door Hoofd-Ingelanden, die met den Dijkstoel een collegie zullen uitmaken. Zij zijn bijzonder bestemd om de rekeningen op te nemen, de omslagen en begrootingen te bepalen, en, in één woord, om te waken voor het financieel belang der geërfden, dat dikwijls in strijd is met de begrippen van de Dijkstoelen.

Deze Hoofd-Ingelanden zullen door Kiezers worden voorgedragen. Nu is de vraag ontstaan: kunnen leden van den Dijkstoel leden zijn van het Kiescollegie van Hoofd-Ingelanden? De billijkheid en het gezond verstand zeggen neen.... Maar het reglement heeft hieromtrent niets vastgesteld, en het ware wenschelijk, dat het Gouvernement zich haastte bepalingen te maken, die voor allen de onzekerheid en voor velen den schijn zelfs van kuiperij wegnamen.

ARNHEM, den 31. Januarij.

Het water is hoog in den Rijn aan de Paal:

Den 30. Jan. 1 El 2 Palm o Duim; gewassen o D. gevallen 20 D
Den 31. dito. 2 El 3 Palm o Duim; gewassen 60 D. gevallen o D

Heden nacht, te twaalf uren, overleed alhier, in den ouderdom van circa negen en zeventig jaren, Meisvrouw HENDRIKA OFFEREYNS, Weduwe van den Heer JOHANNES KERKHOF, in leven Mr. Timmerman alhier.

L. VAN OOO,
I. VAN BROEKHUYZEN,
Executeurs-Testamentair.

ARNHEM,
den 28. Januarij 1826.

† § † Het PLAATSELYK BESTUUR van Ede, zal, onder approbatie van Hun Ed. Groot Achtbare Gedeputeerde Staten der Provincie Gelderland, op Dingsdag den 21. Februarij 1826, des voormiddags ten elf ure, in het Logement de Posthoorn, te Ede, aan den minstaannemenden aanbesteden:

Het bouwen van een nieuw SCHOOLGEBOUW, in genoemde Gemeente, waarvan de Teekening en het Bestek dagelijks te zien zijn, in het Logement voornoemd.

§ † § Mr. JACOB NYHOFF, Notaris te Arnhem, op, is van meening, op Vrijdag den 3. Februarij 1826, des morgens ten elf ure, in het Logement het Hof van Berlijn, te Zevenaar, publiek op hoogen te doen inzetten, om veertien daarna, zijnde Vrijdag den 17. Februarij 1826, terzelve uur en plaatse, finaal aan den meestbiedenden te worden verkocht:

1. Eene WEIDE, de Zes Roeden genaamd, groot ongeveer 3 bunders 40 roeden 64 ellen, gelegen in het Duivensche Broek, kanton Zevenaar, bij de Hoofdstede van JAN VAN DER MEEL, zijnde ompaald oost den Heer BARON VAN WELDER, west het navolgende tweede perceel, zuid de Duivensche Kerkstraat, noord den gezegden Heer BARON VAN WELDER, bij de Weduwe VAN BRANDENBURG gebruikt.
2. Eene WEIDE, mede de Zes Roeden genaamd, groot ongeveer 2 bunders 55 roeden 47 ellen, gelegen aldaar naast aan het eerste perceel, te weten, naar het oosten, west het navolgende derde perceel, zuid de Duivensche Kerkstraat en noord den Heer VAN MONSTER VAN EMERALD, gebruikt als voren, en eendelijk.
3. Eene WEIDE, ingelijks de Zes Roeden genaamd, groot ongeveer 2 bunders 55 roeden 47 ellen, gelegen aldaar naast aan het tweede perceel, te weten, naar het oosten, west de Winkel, zuid de Duivensche Kerkstraat, en noord den Heer BARON VAN HUESBERG, gebruikt als voren.

Bovenstaande drie percelen zullen ook in massa worden geveild. Nadere informentien, mede omtrent de voorwaarden, zijn te bekomen ten Kantore van den voornoemden Notaris, in de Bakkerstraat, te Arnhem.

† † † Op Donderdag den 9. Februarij aanstaande, des morgens om 10 uren, (ten overstaan van den Notaris BECKING, te Zelhem residentende) zal op het Buitengoed Rekken, Gemeente van het Ambt Doeltinghem, nagelaten door wijlen den Heer Grave VAN LYNDEN, Gouverneur van Gelderland, publiek aan de meestbiedenden, in differente koppen verdeeld, worden verkocht:

Eene aanzienlijke partij LEI BOOMEN, bestaande in de uitgelezenste soorten van PERZIKEN en ABRIKOZEN, differente KERSEN, APPELEN en PEEREN, voor 6 en 8 jaren geplant, zeer weelderig van groei en goed onderhouden, zeer geschikt om verplaatst te worden; zullende te gelijker tijd, in percelen verdeeld, verkocht worden, de PLANKEN en RIETEN SCHUTTINGEN, gedeeltelijk eerst onlangs gezet, waarvoor alle deze boommen staan; wijders nog twee gezegzaam nieuwe KRIBBEN voor Broeijramen, eene complete zogenoemde STELBERG, met deszelfs AFDAKKEN en DEUREN, en eenige percelen zware EIKEN en PEPELEN BOOMEN, bij gemeld Goed staande.

Die informatie begeert kan zich vervoeogen bij den Heer Burgemeester HORSYNG, op den Slangenburg, aan gemeld Goed gelegen.

§ † § H. T. PRINS, Griffier van het Vrederegert des Kantons Ede, zal, namens zijne Principalen, in het openbaar verkopen:

- Op Donderdag den 9. Februarij, des voormiddags ten 10 ure, ten huize van de Weduwe SCHIMMEL, op Ginkel, onder Ede:
1. PAARDEN van 3 tot 7 jaren.
 2. Zou kalfdragende als gaste KOEIJEN.
 3. Vette DITZ en eenige PINKEN.

230 S CHAPEN, bestaande in lamdragende O OIJEN, een- en tweejarige HAMELS, eens geschoren, en eenwinters; — voorts KARREN en andere BOERENGEREEDSCHAPPEN.

Op Dingsdag den 14. Februarij, des voormiddag ten 10 ure, in het Logement de Posthoorn, te Ede:

Eene aanzienlijke partij extra zware EIKEN BOOMEN, zeer geschikt tot Bergroeden, Balken, Stijlen, Platen, Kuip- en ander Timmerhout; staande in de Buurschap Doosburg, onder Ede. Op Donderdag den 16. Februarij, des voormiddags ten 10 ure, ten huize van de Weduwe HAALBOOM, te Bennekom:
14 Kalfdragende en gaste KOEIJEN en PINKEN.
3 PAARDEN; waaronder een tweejarige bruine HENGST.
100 Vimmen ROG en BOEKWEIT, en ongeveer 15,000 Nederlandsche ponden HOOP benevens allerlei HUISRAAD, BOUWDEEL en MELKGEREEDSCHAPPEN.

† § † UITDE HAND TE KOOP, om dadelijk te aanvaarden, een zeer aangenaam en wel gelegen HEEREN HUIS, de kleine Zegerij genaamd, waarin vijf BENEDEEN- en twee BOVENKAMERS, waarvan zes Behangen en de meeste met Stookplaatsen voorzien, DIENSTBODENKAMER, ruime ZOLDER en groote KEUKEN, met POMP, twee KELDERS, en alle verdere vereischte Commoditeiten; voorts ACHTERHUIS met STALLING voor een Paard, en aangelegd TUILIN met exquisite VRUCHTBOOMEN, op het vrolijkst en aangenaamste van het Dorp Brummen, nabij de Kerk, en aan den Straatweg, een uur van Zutphen gelegen.

Met vrachtvrije Brieven te bevragen bij den Notaris DE KRUYFF, te Brummen.

† † † Voor ZESTIG GULDEN te HUUR: Een KAMER, ALCOVE, KEUKEN, Kelder en TUIN; zeer geschikt voor ZOMER VERBLYF. — Nader te bevragen aan het Postkantoor te Brummen.

† § † G. W. DERK, Pianomeester en Muziekhandelaar, wonende in de Molenstraat te Nymegen, continuert met het verkoopen van MUZIEK en ITALIAANSCHESNAREN, tot de billijkste prijzen. Bevelende zich in de gunst der Beoefenaren en Onderwijzers der Toonkunst, welke op een aanzienlijk rabat kunnen rekenen. Ook zijn tot zeer matige prijzen, te koop, twee PIANO'S van 8 octaven.

† † † Een JONGELING van fatsoenlijken huize, als LEERLING op een Koopmans-Kantoor begerende geplaatst te worden, kan daartoe, mits eene goede hand schrijvende, gelegenheid vinden, onder het adres aan Letter B., bij den Boekverkooper C. A. THIEME; Brieven Franko.

† † † In eene Brouwerij, nabij 's Hertogenbosch, wordt verlangd, een bekwame KUIPERSGAST. Adres, onder letter G., bij de Boekhandelaars en Courantiers E. BION en ZONEN, te 's Hertogenbosch. Brieven Franko.

§ § § De Ondergeteekenden verwittigen bij deze, hunne geëerde Begunstigers, dat zij hunne Bierbrouwerijen, te rekenen van den 1. Januarij dezes jaars, onder de firma van PULSERS en RATHRING, hebben verenigd. Zij hebben tevens de eer verder bekend te maken, dat bij hem alle soorten van BIEREN, zoo Versch. als Oud, Blank en Bruin, tot de civielste prijzen verkrijgbaar zijn; terwijl een ieder zich van een prompte en civiele bediening kan verzekerd houden; Bevelende zij zich in ieders gunst en recommendatie.
Arnhem, den 30. Januarij 1826.

H. J. PULSERS,
H. J. RATHERING.

§ § § Met toestemming van de Edel Achtbare Heeren Burgemeester en Wethouders der Stad Arnhem, zal J. P. HUYBRECHTS, van Amsterdam, op de Concertzaal, boven den Stads-Schouwburg, ter gelegenheid van het Vasten-Avondsfeest, op den 6. en 7. Februarij 1826, geven:

EEN GEMASKERD EN EEN ONGEMASKERD BAL,
Waarvan het nadere bij gedrukte Biljetten zal worden bekend gemaakt.

** Bij den Boekhandelaar J. C. VAN REESTERBEN, te Amsterdam, is van de pers gekomen, en aan de Intekenaren, a f 3: 15 Centen, afgeleverd, het eerste gedeelte der A. L. P. H. A. B. E. T. I. S. C. H. E. N. A. A. M. L. I. S. T. van de GEMEENTEN en derzelver ONDERHOORDELIJHEITEN, zittende onder het KONINGRIJK DER NEDERLANDEN, met aanwijzing der Arrondissementen, Districten, Hoofdschoutambten, Kwartieren en Provincien, waarin dezelve gelegen zijn, benevens eene opgave der Bevolking van elke Gemeente afzonderlijk; waarvoor is gevoegd eene opgave der Plaatsen, waar Postkantoren zijn gevestigd. Alles uit de jongste officiële stukken, en volgens de laatste plaats gehad hebbende veranderingen, opgemaakt en zamengesteld door J. V. G. O. S. S. E. L. T. N., Adjunct-Commissie bij het Departement van Oorlog.

De uitgever, erkentelijk voor de bereidwillige belangstelling van het aanzienlijk getal degenen, die door hunne inbrenging de uitgave van dit Werk hebben geëerd, en tevens de vrees dat het Werk niet voldoende worden harden het hem van meer dan eenen kant gebleken is, dat verscheidene leden van administratieve besturen, plaatselijke regeringen, openbare ambtenaars, directien van comptabiliteit en andere vakken van bestuur, zowel als derzelver commissen en bedienenden, voor wie dit Werk inzonderheid ten hoogste nuttig en belangrijk is, met de in teekening op hetzelfde hebben getoefd, uit hoofde dat zij eerst dezelve aard en inhoud verlangden te kennen, aan welk verlangen thans met de afzake van dit eerste deel voldaan kan worden; de in teekening nog open te stellen tot den 1. Maart 1826, en alzoo het geveerd publiek geteekend te geven, om zich dit Werk tot een merkbaar minderen prijs aan te schaffen dan dien, waarop hetzelfde bij de uitgave, na het laatste sluiten der in teekening, zal gesteld worden; zullende het gevolg van de naamlijst der in teekenen voor het tweeden laatste deel, hetwelk in de maand Maart het licht zal zien, geplaatst worden. De prijs van het ingesteekende complete Werk zal 6 r. 50 c. beloopt.